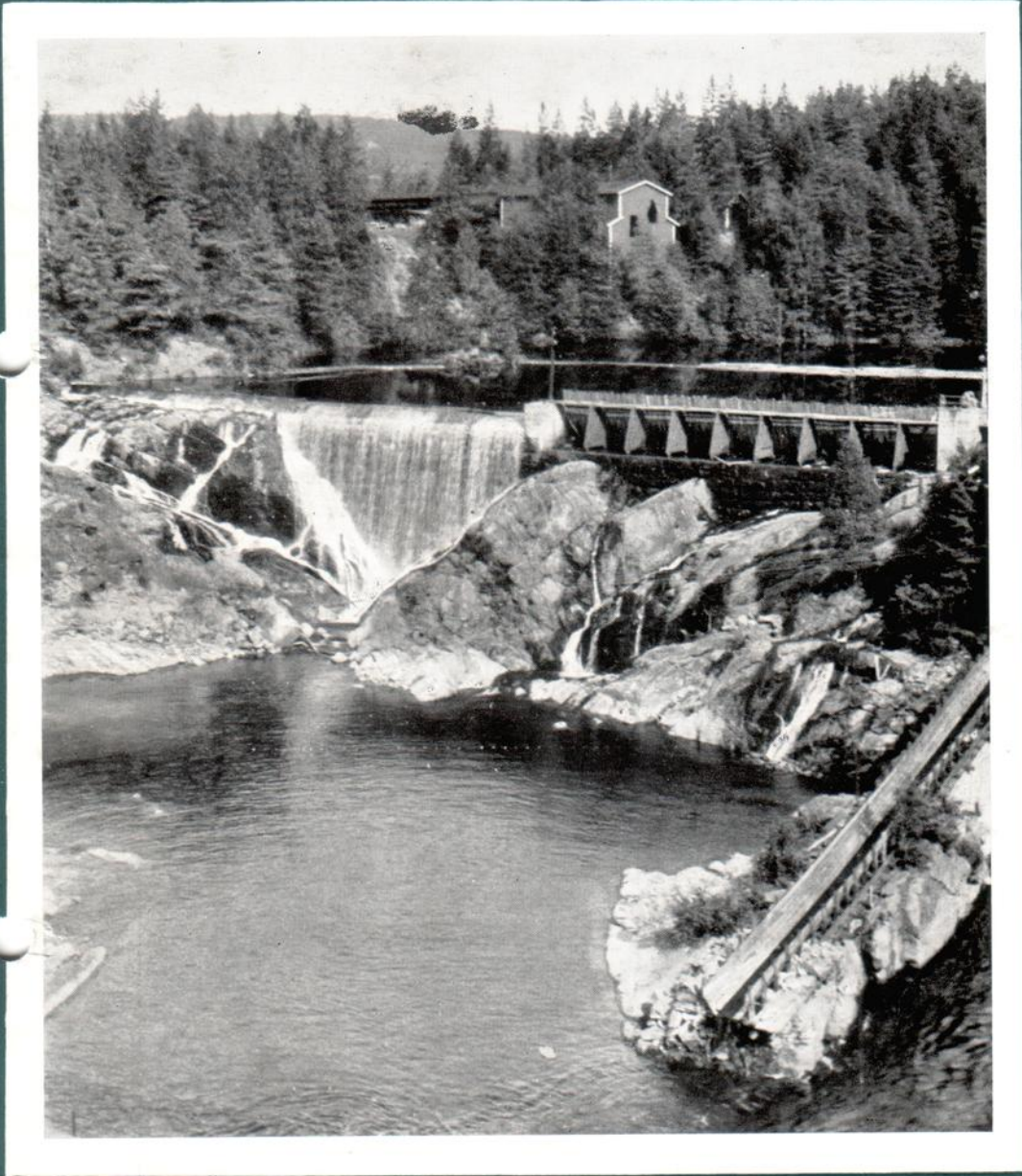

HUNSFOS POSTEN

NR. 3 1960 12. ÅRG.

INNHOLD

	Side
Litt av en omveltning. Av direktør Gunnar Borgen	1
40-årsveteraner fikk Forbundsnaålen	2
Hunfos-froskmann med dykkereksamen	3
Takk	3
Hunfosposten for 10 år siden	3
Vi gratulerer med de runde år	4
Veteraner som takker av	5
Formkurven holdt ikke for bedriftslaget	6
Idrett i gamle dager	7
Ski, bryting og fotball stod på Arne Ravnevands program	7
Hunfospensjonistene tok sjøveien i år	8
Hunfospensjonistene tok sjøveien i år	9
Idrettslaget seiler i medvind	10
Smart patent	10
Er nattarbeid nedbrytende?	10
Som deltaker i Geneveskolen. Intervju med Reidun Madsen	11
Industrivernet på Hunfos med i realistisk øvelse	12
Dødsfall	13
Tam ekornunge i Graslia	13
Nybygg og rasjonalisering i Papirfabrikken	14
Løst og fast fra Hunfos	15
Forslagsvirksomheten	15
Bruk av kjetting og kjetting-lenger	16

*

Forsidebildet fra Hunfos er tatt av Klaus Præfcke.

Litt av en omveltning

Ved å ta en rundtur i fabrikkens om dagen får man et levende inntrykk av at det foregår litt av en omveltning. Man kan snart ikke komme inn i noen av fabrikkens avdelinger uten å finne at det skjer et eller annet i form av montering, ombygging, nybygging e. l. Det hele ser for en ikke-tekniker ut som litt av et virvar, og det imponerende er at produksjonen samtidig går for fullt. Dette, og at papirproduksjonen under disse forhold stadig er økende slik at vi i dag ligger mer enn 3,000 tonn over tallet på samme tid i fjor, er derfor et resultat som er vel verd å ta hatten av for.

Slik som det hele ligger an skulle det være all grunn til å tro at vår totale papirproduksjon ved utgangen av året vil overskride 50,000 tonn, hvilket i så fall blir ny rekord.

Med helkontinuerlig drift på samtlige maskiner skulle vi i 1961 kunne regne med å gjøre ytterligere et kraftig hopp oppover uten at antallet maskiner er økt.

I avisartikler har det vært nevnt at Hunsfos planlegger å utvide med ytterligere en papirmaskin. Jeg kan bekrefte at vi arbeider med slike planer. Anskaffelse av en ny maskin betyr imidlertid et slikt løft for oss at såvel planleggingen som de grundige tekniske og økonomiske vurderinger som er nødvendige i denne forbindelse vil kreve lang tid. Det vil nok derfor ta noen år innen et slikt prosjekt vil kunne realiseres. Jeg vil imidlertid nevne at de arbeider som nu pågår for en stor del er planlagt som et ledd i de utvidelser som er beregnet å komme senere.

Når det gjelder mulighetene for å få avsatt den stadig økende papirproduksjon vil jeg nevne at omsetningsforholdene fortsatt er gode, og at den kvantumskonjunktur vi har nytt godt av siden i fjor vår ennå ikke har vist tegn til avslapning. For så vidt skulle alt ligge vel til rette, men til tross for de gode konjunkturer har vi ikke kunnet forhøye våre priser for å skaffe dekning for den betydelige økning i produksjonsomkostningene vi har hatt i løpet av de siste år.

Med den store økning i produksjonskapasiteten må vi også være forberedt på at det heller ikke i de nærmeste år vil være mulig å oppnå høyere priser. Tvert imot må vi hele tiden ha for øye at markedet kan slå om når som helst, og at det igjen blir sterkere konkurranse om ordrene. I denne kamp vil det være de fabrikk som har de laveste produksjonsomkostninger som vil stå seg best.

Derfor vil jeg igjen presisere at jo flere tonn vi kan true ut av våre maskiner jo sterkere vil vår stilling være. Når vi ser på produksjonsutviklingen hos oss gjennom de senere år synes dette syn å ha vunnet sterk forståelse, og med en slik innstilling hos våre ansatte er jeg sterk optimist når det gjelder fremtiden.

H u n s f o s, 22. september 1960.

40-års-veteraner fikk Forbunds-nålen

Høytidelighet med alvor og skjemt på Hunsfosheimen

Søndag 24. juli klokka 11 om formiddagen startet bussen fra Moseidmoen for å samle opp 40-års-veteraner i Hunsfos Arbeiderforening. — Ferden gikk om Venneslamoen og med kurs for Husfosheimen i strålende sommervær. Heimen var pyntet til fest, men det fine været gjorde at de fleste holdt seg utendørs både før og etter middagen. Der underholdt de seg med ringkasting og kulestøting o.s.v.

Etter at formannen,

Salve Aas, hadde ønsket jubilentene og Sig. Marcussen fra forbundet, velkommen, satte han taleforbud ved middagsbordet. Godt var det, da middagen virkelig fortjente all god oppmerksomhet uten forstyrrelser eller heft av noen art. Maten ble det virkelig gjort ære på.

Før og etter kaffen underholdt Arnt Back's Musikkgruppe med sang og spill.

Inn-imellom

var det leker og en vitsetime. Anders i «Støa» startet opp, og deretter fulgte historier og vitser på tur blant de tilstedeværende. Nils Voreland hadde bl. a. såkalte «sanne» historier å berette, som gjorde seg bra. En av de bedre var den aldeles

De som fikk diplom og Forbunds-nålen.

ferske (kvelden før) som kasseren serverte om sekretæren. Trygve fortalte at sekretæren i foreningen var en uforbederlig optimist. Han hadde kvelden før tatt med seg to garn for å sette ut i kilen utafor heimen. Da han skulle øse båten, datt han like godt uti og skremte vekk all fisk som befant seg i kilen. Morgenen etter beklaget han seg over at garnene var tomme! De fleste deltok med en og to historier til moro for alle. «Skomaker» Kirkebø sørget for at de som ikke fulgte med, virkelig fulgte med og utnevnte Gunnuf Gunnufsen som ny-

bakt skomakermester. Han beviste at tittelen var ham verdig.

Ved kaffen

ble nålene utdelt. Salve Aas ropte fram de som skulle ha dem. Sigurd Marcussen festet nålene og holdt deretter en tale, hvor han minnet dem på gamle stridsspørsmål som de hadde æren av å ha kjempet fram til seier, deriblant ferie for alle. Han slo også fast at det å være organisert den gang var mere risiko-betont og modig enn det var i dag. I det hele tatt mente han at de hadde all grunn til å være stolte over sitt verk og at de alltid ville bli satt opp som eksempel for etterkommere. 40 år er lang tid i solidaritetens tjeneste....

Olav Jortveit

takket på vegne av jubilentene og sa at etter at 40 årsnåla ble innført i 1952 for første gang, var det mange som hadde fått den ære å motta denne æresbevisning. De hadde alle vært med i kamptida, streiker o.s.v., og hadde fått føle på kroppen hva det ville si å stå solidarisk med arbeidskamerater for å kjempe seg fram til levelige kår. Disse rettigheter som altfor mange i dag dessverre betrakter som selvfølgelig.

De som fikk nåla, var:

Medl. nr. 8 Nils Voreland
« « 48 Olav Jortveit

Fortsettes side 12.

Samtlige som var til stede, fotografert på trappen utenfor Hunsfosheimen.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2 29 02, 2 99 80
app. 25 eller 2 99 82)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Odd Arstad

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonens avsluttet
mandag 26. september 1960.

TAKK

Da jeg nå har gått over i pensjonistenes rekke, vil jeg gjennom Hunsfosposten rette en hjertelig takk til Fabrikkens styre og ledelse for den store oppmerksomhet som ble vist meg ved min fratredelse. Hjertelig takk.

Til mine arbeidskamerater i sliperiet vil jeg rette en takk for godt samarbeid i alle disse år. Og en hjertelig takk for gaven som jeg har fått.

Takk for samværet!

Med hilsen

SIGURD NESET.

*

Takker Hunsfos Fabrikker for gaven jeg mottok på min 60-årsdag.

JAKOB TØNNESEN.

*

Jeg vil herved sende min hjertelige takk til Hunsfos Fabrikker og mine arbeidskamerater i maskin 1 og 2 i anled-

Hunfos-froskmann med dykker-eksamen

Bjørn Bakken liker seg på de store dyp

Hunfos Fabrikkers «froskmannstab» har fått en verdifull tilvekst i Bjørn Bakken, 22 år og elektriker. Unge Bjørn har for øvrig «forrekti» utdannelse som froskmann,

idet han under militærtjenesten i Marinen gjennomgikk et krevende kurs med etterfølgende eksamen. Her ble Bjørn blant de beste.

— Jeg hadde aldri drevet med slik dykking før, men interessen ble vekket, og sammen med 15 andre ble jeg tatt ut til et 2-måneders opplæringskurs, da jeg var i Horten. Det gikk greit for meg, og jeg likte meg stadig bedre etter som jeg kom i form, forteller han selv til Hunsfosposten. — Det var hardt til å begynne med og ca. 50 prosent falt etter hvert fra. Noen ga opp på egen hånd, mens andre ikke klarte prøvene. Vi gjennomgikk først og fremst svømmetrening og kraftig kondisjonstrening. Før vi begynte med dykkingen for ordentlig, måtte vi prøve oss i trykk-kam-

Fortsettes side 7.

„HUNSFOSPOSTEN” FOR 10 ÅR SIDEN

NY REDAKTØR

Håkon Grøntoft skal fra nå av overta ansvaret med «Hunfosposten». Vi kjenner ham jo alle, så noe presentasjon er for så vidt ikke nødvendig. Hvem kan vel glemme det humørfylte stykket i «Hunfosposten»s julenummer om «Den gang vi blei aksemakter med buskmennene.» Eller hans artikkel om arbeidet i bokholderiet. Hans fremstillingsmåte skulle jo nettopp være av de egenskaper en redaktør burde være i besittelse av.

Jeg håper at stoffet vil strømme inn fra leserne nå, så ikke alt skal bli liggende på redaktørens skuldre.

Samtidig vil jeg benytte anledningen til å takke ing. Kittelsen for den store hjelp han hele tiden har ytet meg.

Jeg takker også alle dere andre som har vært hjelpelige og gjort det mulig å få ut avisen.

Så vil jeg ønske den nye redaktør lykke til med arbeidet.

B. Joreid.

ning oppmerksomheten ved min 80-årsdag. Hjertelig takk alle sammen.

VIKTOR BEURLING.

*

Jeg vil herved få takke Hunsfos Fabrikker og mine kolleger og alle på skift 1 for den store oppmerksomhet som ble vist meg på min 60-årsdag.

EINAR ANDERSEN.

*

Hjertelig takk til arbeidskamerater og formann ved PM 1-2 for gaven til vårt bryllup.

THYRA OG ARNE SOLLIE.

*

Takk til Hunsfos Fabrikker og arbeidskamerater for all oppmerksomhet jeg var gjenstand for ved min fratreden.

KARL ADOLF JOHANSEN.

80 år.

Gunnuf Liane som nå har vært pensjonist i 10 år, fylte 80 år 14. sept. Han er en av dem som kan se tilbake på en riktig lang arbeidsdag i Hunsfos Fabrikkers tjeneste. Liane kom nemlig til bedriften 25/7 1900 og holdt på til 16/9 1950, da han gikk over i pensjonistenes rekke. Han er tildelt både Kongens fortjenestmedalje og Norges Vel's medalje. I mange år var han kjørekar og senere gikk han med posten.

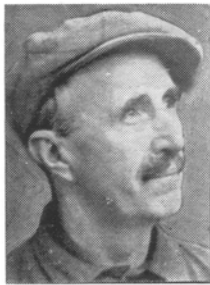

Liane bor nå alene i huset sitt i nærheten av herredshuset. Han er frisk, men hører dårlig.

*

70 år.

Tobias Jacobsen som har vært pensjonist siden 1957, fyller 70 år 9. desember. Han var ved Hunsfos Fabrikker noen år som ganske ung gutt, men begynte for

alvor 7/11 1921, først som fyrbøter, så i cellulosefabrikken og til slutt i renseriet. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952.

*

70 år.

Anton Andreasen Aas som ble pensjonist i 1959, fyller 70 år 24. oktober. — Han kunne se tilbake på 45 år i fabrikkens tjeneste, da han takket av. Andreasen Aas kom nemlig til Hunsfos 10. april 1914, og han virket både som murer, kusk, i hollenderiet og i verkstedet. De siste årene var han isolator for fyrmesteren. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952.

*

65 år.

Peder Aasen fylte 65 år 16. september. Han er opprinnelig fra

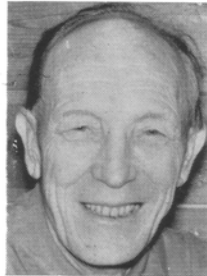
Laudal, har vært i Amerika og arbeidet ved Høivolds mek. Verksted i Kristiansand, før han begynte på Hunsfos 20/5 1950. Han er bosatt i Tveit og har sitt daglige virke ved taubanen i Ålefjær.

*

65 år.

Sigurd Jortveit blir 65 år 15. oktober. Tidligere i år ble han tildelt Kongens fortjenestmedalje for 50 års tjeneste ved Hunsfos og Norges Vel's medalje fikk han i 1947. Jortveit begynte ved fabrikkens 9. juni 1910, og kan se tilbake på henimot 40 år ved de forskjellige avdelinger. Siden har han vært bedriftens flinke og pålitelige postmann, en jobb han fremdeles fyller til alles tilfredshet.

*

65 år.

Olav A. Lindkleiv fyller 65 år 1. november i år. Han begynte ved bedriften første gang 28. oktober 1919, og bortsett fra et avbrekk under

krigen har han vært der kontinuert. I 1958 ble han tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Han er nå på taubanen, men var først i 20 års tid i sliperiet. Lindkleiv bor på Heisel, der han har et lite gårdsbruk.

*

65 år.

Sigurd Amundsen runder 65-årsmeilepelen 6. novbr. Han er født i Oslo, men kom i 5-6-års alderen til Venesla, der hans far tok arbeide som maskinfører på Hunsfos. Selv begynte han ved fabrikkens 23. juni 1913, og var ved papirmaskinen til 1915, da han ble utsatt for et uhell. Senere

var han i farveriet, men har nå i flere år arbeidet på snekkerverkstedet. Amundsen fikk Norges Vel's medalje i 1952. Han var i yngre år en ivrig idrettsmann og drev særlig med skihopping og fotball.

*

65 år.

Sigurd Dalane ble født i Venesla 30/11 1895, og blir følgelig 65 år om ikke lenge. — Han drev i mange år skogsarbeid og hestekjøring i bygda, og deretter med anleggsarbeid ved Kristiansand. Til Hunsfos kom han 13. sept. 1948 og her arbeider han nå i renseriet. Hans store fritidsinteresse er jakt og fiske.

60 år.

Martin Hansen runder 60-årsmeilepelen 3. novbr. Han tok arbeid ved Hunsfos 15. novbr. 1915 og innehar Norges Vel's medalje fra 1952. Han har hele tiden vært i verkstedet som mekaniker. I 1947 hadde han permisjon noen måneder og seilte da som reparatør med en tankbåt i fart mellom Frankrike og Aruba. Hansen var i mange år en kjent fotballspiller i Venesla. Han spilte ytre venstre og indre venstre og hevdet seg godt på disse plasser. Nå er det for lengst slutt med idretten, men han driver litt med fiske i fritiden.

*

60 år.

Rolf Birke-land fyller 60 år 23. november. Hans arbeidsdag på Hunsfos startet 28/3 1916, da han begynte som læregutt i verkstedet, der han nå er mekaniker og driver med høvling og fresing. Han ble tildelt Norges Vel's medalje

VETERANER SOM TAKKER AV

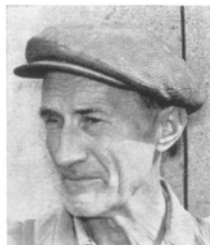
Igjen er en rekke veltjente Hunsfosmedarbeidere sluttet. Pensjoniststaben er øket med fem nye som vi på denne måten sender vår takk og hilsen for god innsats til bedriftens beste gjennom mange år. Det gjelder Tom Endresen, Gustav G. Honnemyr, Sigurd G. Neset, Ernst Birkenes og Karl Adolf Johansen. Måtte de få anledning til å nyte sitt otium i mange og gode dager, fri for sorger og bekymringer.

ved utdelingen i 1952. Utenom arbeidet har Birkeland vært interessert i musikk og sport. Han spiller i Vikeland kristelige Musikkforening og var et par år med i Hornmusikken i bygda. Nå er det fiolin som helst er instrumentet hans.

*

60 år.

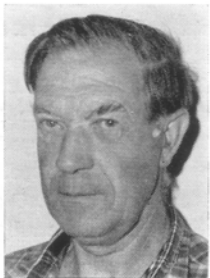
Sigurd Nordal er født 3. desember 1900 og begynte på Hunsfos 9. april 1916. — Han innehar Norges Vel's medalje fra 1952. Nordal er i verkstedet, der han arbeider som dreier. Men før han kom dit, var han en kort tid på gården. Sigurd Nordal har for øvrig ikke mindre enn to brødre som arbeider samme sted, og en tredje, Olav, var også mekaniker til han sluttet i 1957. Fuglejaktt er en av hans interesser utenom arbeidet.

*

60 år.

Reidar Karlson blir 60 år 7. desember. Han har vært ved Hunsfos i flere vendinger, og kom hit første gang 19/8 1919, da han begynte i sliperiet. Han er fra Hønefoss, men kom til Vennesla i ung alder. En tid arbeidet han i cellulosen, og fra 1946 i det gamle fyrhuset. I 1959 kom han over til det nye fyrhuset, der han har virket siden. Karlsens hobby er hagestell.

*

50 år.

Ingvald Bårdsen på laboratoriet ble 50 år 23. september. Han ble ansatt 9. juni 1947.

Tom Endresen takket av fra Hunsfos Fabrikker 25. juni i år og gikk da over i pensjonistenes rekke. — Han er født 31. januar 1890, og fylte følgelig 70 år for en tid tilbake. Endresen kom til Hunsfos første gang 21. januar 1917 og arbeidet i mange år i sliperiet. Senere var han i noen år seilmaker, og etter krigen jobbet han i kollergangen. Norges Vel's medalje ble han tildelt i 1958.

*

Karl Adolf Johansen, født i Sverige 21. okt. 1891 og kom til Norge i 1905, sluttet ved Hunsfos 1. juli i år. Han seilte til sjøs i ungdommen, men kom til Vennesla i 1912 og var med på byggingen av den gamle 3-eren og kraftstasjonen. Johansen ble ansatt ved fabrikken 3. mai 1918 og begynte som farger, men kom over til den elektriske avdeling i 1935. På grunn av innskrenkninger var han borte noen år under krigen, men vendte tilbake som skift-elektriker i 1949. Han fikk Norges Vel's medalje i 1958.

50 år.

Håkon Greipsland rundet 50-års-milepelen 4. oktober. Han begynte ved Hunsfos 30. mai 1925 og er ved PM 1-2. Greipsland ble dekorert med Norges Vel's medalje i 1958.

*

50 år.

Leif Larsen ved PM 1-2 fyller 50 år 28. oktober. Han begynte ved fabrikken 31. mai 1955.

Gustav G. Honnemyr, født 13. septbr. 1892, er sluttet ved Hunsfos. Han ble pensjonert fra 30/1 i år etter ca. 38 års tjeneste. — Honnemyr begynte ved bedriften 24/3 1922, og arbeidet nesten hele tiden i renseriet. Han ble tildelt Norges Vel's medalje i 1958, da han fikk den sammen med brødrene Andreas og Olav.

*

Sigurd G. Neset som tidligere i år ble tildelt Kongens fortjenstmedalje for 50 års tjeneste, og som fikk Norges Vel's medalje i 1947, sluttet ved fabrikken 30. juni. Han begynte sin lange arbeidsdag ved Hunsfos 4. juni 1910 og arbeidet i alle år med tømmer og kubb i renseriet, på taubanen og i sliperiet. Sigurd Neset var i flere perioder med i styret for Hunsfos Arbeiderforening.

*

Ernst Birkenes gikk av på pensjon 22. juli i år. Han hadde da vært vekke nokså lenge på grunn av at han var så uheldig å brette lårbenet. Birkenes innehar Kongens fortjenstmedalje fra 1958 og fikk Norges Vel's medalje så tidlig som i 1947. Han var ved PM 3-4 og tidligere pakker i ca. 40 år.

GULLKORN

For den rene er alle ting rene.
Shelley.

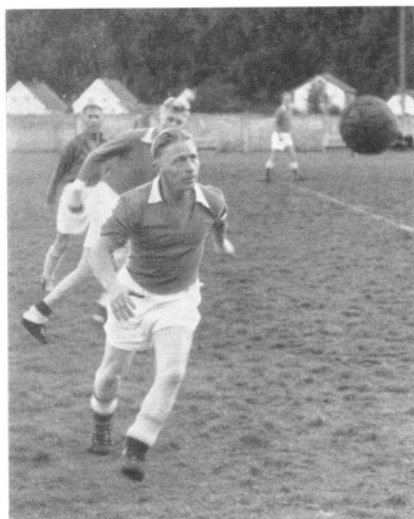
*

VISDOMSORD

Alder er bare plagsomt, når du stanser for å kjele for den.

Maurice Chevalier.

Formkurven holdt ikke for bedriftslaget

Situasjon fra kampen mellom Hunsfos og Lumber. Det ble et hardt og jevnt oppgjør som Hunsfos vant 1—0.

Hunsfoslaget fotografert på Moseidmoen foran kampen mot Lumber.

Det gikk med Hunsfos som med Vindbjart. Formkurven holdt ikke. Siste nummer av Hunsfosposten kunne triumferende berette at fotballaget lå på toppen av serien. Nå er situasjonen noe endret. Innspurten i høstens kamper ble ikke så god som en håpet på, og dermed gikk sjansen til mesterskapet tapt.

Men friskt mot, neste år. Da bør målet være å nå helt til topps.

Før den siste kampen er spilt, ligger Hunsfos på sjetteplass av 12 lag, altså midt i bunken. Tre lag er trukket ut av serien. — Hunsfos har 11 poeng etter 10 kamper (5 vunne, 1 uavgjort og 4 tap) med 21—11 i målaverage. Havn og Transport som leder, har 16 poeng på 10 kamper (7 vunne, 2 uavgjort og 1 tap) med 19—9 i målaverage. Dernest kommer Lærerne med 13 poeng etter 9 kamper, Fruktimportørene har 13 poeng etter 10 kamper, DKS 13 poeng etter 11 kamper, og KMV 13 poeng, også etter 11 kamper, som er ferdigspilt serie. Med seier i siste kamp kan således Hunsfos rykke noen plasser fram på tabellen.

Referat fra et par av kampene

KOMMUNEN—HUNSFOS 0—0.

Torsdag 15. sept. spilte Hunsfos sin tredje siste bedriftskamp på Idrettsplassen i byen. Det var kommunen som skulle knekkes denne gangen. Dessverre stilte Hunsfos med reservelag, og stemplet de hadde fått som favoritter, måtte for en god del avskrives. Kampen startet opp mer hardt press fra Hunsfos, men etter hvert ble spillet fordelt og mere jevnt. Hunsfos hadde mange farlige oppløp i første omgang, men det skortet i de fleste tilfeller på skyteferdighet. Omgangresultat 0—0 var det ingenting å si på.

Etter pause startet Kommunen opp med noen kraftige stormangrep, men et godt forsvar og god Hunsfoskeeper klarte å holde buret rent. Hunsfos flyter på sine ypperlige

winghalfs Storevold og Svendsen. De legger opp mange flotte baller og holder spillet godt over på motstanderens side til enhver tid. Mange farlige sjanser blir lagt opp herfra, men det er den riktige goalgetteren som mangler på Hunsfos. Hadde vi hatt en slik, var mange poeng kommet lettvent i vårt favør. Kampen Hunsfos—Kommunen ble en sjanserik og underholdende kamp, og resultatet 0—0 kan være greitt nok.

B. G.

D.K.S.—HUNSFOS 2—1 (1—1).

Onsdag 21. sept. spilte Hunsfos sin nest siste seriekamp mot D.K.S. Resultatet ble 2—1 for D.K.S., og dermed var Hunsfos' sjanser på mesterskapet for 1960 avskrevet.

Kampen var god med mange fine oppløp i det første kvarteret, hvor Hunsfos benyttet sjansene og skjøt der det var muligheter. Svendsen brente av fra femmeteren i det 19. minutt, keeper bare halvklarte, og ballen gikk i nettmaskene. 1—0 til Hunsfos var fortjent etter spill og sjanser. D.K.S. ville nå utligne, og satte inn med en voldsom innsats. I det 25. min. kom utligningen fra venstre wing med et hardt skudd fra spiss vinkel. Vår keeper Olsen var borti ballen, men dessverre fant det gode skuddet veien til maskene. Omgangresultatet 1—1.

Andre omgang ble åpnet med varierende spill fra det ene mål til

HØSTENS KAMPER:

Falconbridge—Hunsfos	0—2
Hunsfos—KMV	1—3
Hunsfos—Lumber	1—0
Kommunen—Hunsfos	0—0
D.K.S.—Hunsfos	2—1

MÅLSCORERE:

- 2 mål: T. Øydna (i kampen mot Falconbridge).
- 1 mål: L. Holtet (i kampen mot KMV).
- 1 mål: R. Stokkeland (i kampen mot Lumber).
- 1 mål: S. O. Svendsen (i kampen mot D.K.S.).

Ski - bryting og fotball stod på Arne Ravnevands program

48 år, men var med i klubbrenn senest i vinter

Det er mange ved Hunsfos som i sine yngre dager har syslet med idrett. En av dem, Arne Ravnevand har passert de 48, men det er likevel ikke mange årene siden han var med i konkurranser. Han har stått både i Vennesla AIL og Vennesla IL og er fremdeles medlem av Vindbjart. Ski, fotball og bryting er de idretter han har forsøkt seg i.

— Så sent som sist vinter deltok jeg i et klubbrenn i Askedalen, så skiene er da ennå i bruk vinters dag. Men det blir minimalt nå, forteller han selv. Som guttunge var det særlig hopprenn jeg var med i, og først i 1936 prøvde jeg meg i langrennssporet. Siden ble det kombinert. Av større renn husker jeg arbeidermesterskapet i Linnerudkollen. Opp igjennom årene er det da blitt noen premier, og moro har det vært.

— Men bryting?

— Ja, det var interesse for den idrettsgren i Vennesla før i tiden. Selv var jeg med i fjærvekt og lettvekt fra 1935 og oppover helt til like etter krigen. Siden er jo brytesporten dødd helt ut her i bygda. Men jeg likte «de sterke menns

det andre. Men det var D.K.S. som klarte å score mål i det 10. minutt. Det var et fint oppløp og vår keeper løp ut, men ballen ble lobbet over ham og i mål. Resultatet 2—1 til D.K.S. skulle også bli sluttresultatet av kampen.

Du verden for sjanser og skudd våre gutter hadde i denne omgangen. Men det er målene som teller og derfor måtte vi se oss slått med 2 mål mot 1, og dermed, tross godt spill av oss, måtte vi innse at våre sjanser til mesterskapet for i år var avskrevet.

B. G.

sport», som det gjerne kalles, meget godt.

På fotballbanen spilte Ravnevand back. Det var på AIL's lag som ble regnet for tålelig godt etter den tids forhold.

Men uansett. Ski står som nummer en for meg, sier Ravnevand, som ikke drev og trente som en gjør nå til dags. Det ble helst å få trening gjennom arbeidet. Og forholdene vi drev under, var jo ganske annerledes enn de ungdommen har nå for tiden. Jo, det har skjedd en voldsom utvikling, og det må være atskillig morsommere å drive idrett i dag, når alt ligger så godt til rette. Men skal en nå toppen, må det selvsagt også trenes atskillig hardere enn jeg og mine samtidige gjorde.

— Din mening om idretten i Vennesla i dag?

— Fotballen står jo atskillig sterkere nå enn før, men med skisporten er det langt dårligere. Det synes jeg det er på tide å få rettet på. Mulighetene skulle være til stede.

Hunsfos-froskmann —

Forts. fra side 3.

mer. Ved gradvis økning vendte vi oss til det etter hvert.

Utstyret var det vanlige. Jeg hadde alltid ca. 4 kilo bly på meg for å veie opp oppdriften. Vi begynte på 5—7 meters dyp, men kom senere ned på 40—50 meter.

Endel av utdannelsen fant sted i England, hvor vi bl. a. foretok fri oppstigning uten apparat. Det foregikk i en tank fra 30 meters dyp. Kurset omfattet selvsagt både teori og praksis.

— Var du med på noen farlige oppdrag?

— Å ja da, en gang skulle vi uskadeliggjøre en mine utenfor Bergen et sted. Vi var to mann om jobben. Gjennom en line hadde vi hele tiden kontakt med overflaten. Vi gikk ned på 25 meters dyp og festet sprengladningen, og jeg skal

TERENGLØP 1922.

Vennesla Idrettslag arrangerte et terengløp hvor der deltok 4 mann. Der var påmeldt 9 mann. Kun 3 mann fuldførte. Løpet var ca. 5,5 km langt.

Tiderne blev:
Utenfor konk.

Ludvig Andersen	17 min. 54 sek.
1. pr.	
Martin Thorkildsen	18 min. 4 sek.
2. pr.	
Ole Edvardsen	19 min. 0 sek.

BRYTESTEVNE.

Den 6. og 7. mai hadde «Sparta» Bryttestevne. Vore medlemmer erobrede her 3 kredsmeesterskap ved Adolf Johansen i Bantam, Sigurd Dalane i Mellomvegt B. og Ivar Andersen i Mellomvegt C.

Karl Tang fik 2. pr. og Engly Jensen 3. pr.

424

HUNSFOS IDRETT
I GAMLE DAGER
RUNDKAST 1897
1. pr. Haqbart Haqbartsen
388 qanqer

si det ble litt av en eksplosjon. Vannsoylen sto et par hundre meter til værs. Det var rent imponerende å se på.

— Driver du dykking fremdeles?

— En må jo til enhver tid holde seg i form. Og skal en holde det vedlike kreves det minst ett dykk hver fjortende dag. Nå står jeg til Hunsfos Fabrikkers tjeneste om det skulle bli aktuelt.

Bedriften har dermed 3 mann som kan benyttes i påkomne tilfeller, idet Gunnar Grundetjern og Kristian Hodnemyr tidligere har vært benyttet som froskmenn.

Hunfos-pensjonistene tok sjøveien i år

Fullsatt «Spica» klar for avgang. Til høyre med kurs for Dvergsøya. På bildene under er en rekke turdeltakere kommet i fotografens søkelys.

Suksessfull utflukt til Dvergsøya den augustdagen sommeren kom på fransk visitt

Værmaktene sto også i år Hunfospensjonistene bi. Den årlige festen gikk nemlig av stabelen nettopp den dagen i august måned, da sommeren kom på fransk visitt. For første gang gikk i år turen ikke til Hunfosheimen. Men pensjonistene lot til å like forandringen i programmet. Denne gang inntok Hunfospensjonistene Dvergsøya etter først å ha vært med på en frisk sjøtur gjennom Randsund, hvor man passerte

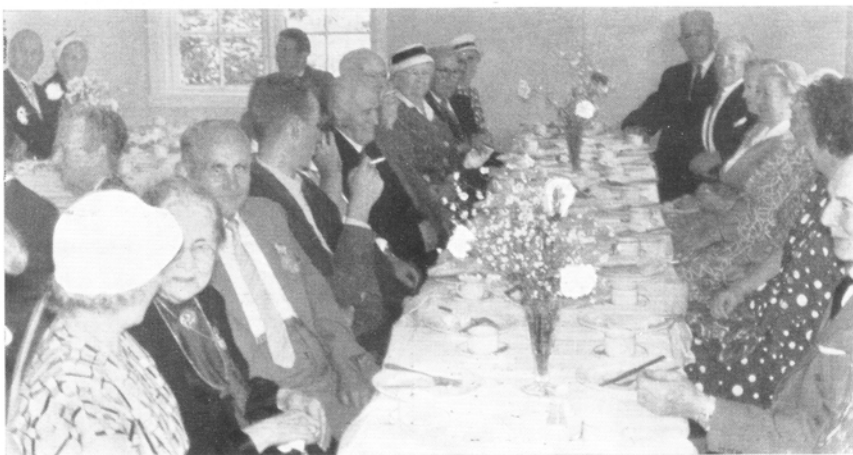
forbi noen av det mest idylliske steder Sørlandsskjærgården har å by på. Og replikkene som falt ombord i de 3 «Spica»-ene som var leid for anledningen, tydet på at de rundt om 100 deltakerne hygget seg over all måte. Sjøbussene la til land ved bryggearrangementet på Dvergsoya, hvor det i Kristiansand kommunes vakre representasjonsbolig ble servert formiddagskaffe med snitter, middag og ettermiddagskaffe med bløtkaker. All den gode maten ble som seg hør og bør vederfaret all rettferdighet.

Og praten gikk livlig med gjenoppfriskning av gamle minner, med muntre historier og slagferdige replikker. I det herlige været samlet man seg utendørs, på baksidan av huset for de som ønsket skygge, og på forsiden helt ned til sjøen for de som foretrakk sol. En hadde til og med tatt med badebukse og ble foreviget av direktør Borgen med filmapparat, der han boltret seg i de salte vover. De som gikk tur innover øya kunne fortelle ivrige harejegere om alle de feite dyrene de hadde kommet over. Men jegerne lot på denne solrike dag haren være hare. Alle som en nøt turen i fulle drag, og det hersket visst sann enighet blant deltakerne om at årets pensjonistfest gled inn i rekken som en av de absolutt mest vellykte som er arrangert.

Det har vært stor rift om de leilighetene Hunsfos Fabrikker har skaffet til veie ved å leie endel av Kristiansand Elektrisitetsverks familieboliger på Kringsjø for 3 år. Det dreier seg i første omgang om boliger for 9 familier pluss 1 hybel. Senere blir det tale om ytterligere 2 familieleiligheter.

*

Neste gang kommer Hunsfosposten med julenummeret. Redaksjonen håper på riktig mange bidrag fra leserne, så bladet kan bli så godt og innholdsrikt som mulig. Eventuelle som har noe på hjertet, bes i god tid å legge det i Hunsfospostens brevkasse i vakta. Siste frist for innlevering av stoff er 26. november.

Snapshot fra det veldekkede bord.

Kjente Hunsfosfjes. Øverst fra venstre: Ole Hauge, Tønnes Neset, Bent Ravnevand og Olav Honnemyr. Under: Gustav Honnemyr, Hugo Torjussen, Hassel Beurling og Sigurd Neset.

Her nyter pensjonistene godværet i fulle drag ute på Dvegnsøya.

Idrettslaget seiler i medvind

Men likevel avhenger lagets eksistens om du møter på årsmøtet i oktober

Da årsmøtet i Hunsfos BIL skulle holdes i april i år, var kun 8 medlemmer av 1000 møtt fram.

Årsmøtet som var forberedt og lagt opp med premieutdeling fra vinterens skistevner samt overrekkeelse av 6 pokaler som laget har tatt til odell og eie, måtte derfor beklageligvis avlyses grunnet dårlig fremmøte.

Nå står et nytt årsmøte for døren. Det skal holdes i begynnelsen av oktober i år. Alt beror her på om du kommer og avgir din stemme og mottar valg. Lagets videre eksistens vil bli avgjort den kvelden, og er du interessert i at laget ikke skal gå ned og hjem, ja, så møt du på årsmøtet som skal bli bekjentgjort med en rekke plakater.

Møt fram aktiv og passiv, gi din stemme og motta valg.

Nå som laget har slik vind i seilene i vinteridretten, og i skrivende øyeblikk leder serien i fotball, bør du vise dine kamerater at du vil støtte i fremgangen og hjelpe laget videre.

Samtidig vil vi nevne at bedriften har gitt laget utstyr for ca. 1500 kr. for innendørstrening, og vi har «fått lov på» velferdslokalet en gang i uka. La oss gå inn for et godt idrettslag og vær med og vis bedriftens ledelse at vi setter pris på dens interesse for laget.

Til slutt minner vi om at alt beror på om du kommer på årsmøtet. Det er din stemme som skal avgjøre om laget i fremtiden skal eksistere.

Styret.
B. G.

Smart patent

På en av Hunsfos Fabrikkers lastebiler ble det for en tid siden montert en smart innretning som gjør det mulig å bruke løse lastekasser. Ved en enkel operasjon kan sjåføren legge lastekassen av bilen, hvor det måtte passe. — På bildet ovenfor demonstrerer Ketil Nordbø, hvordan det foregår. Det skal nå bygges en del lastekasser til denne bilen. De vil bli anbragt på «strategiske punkter» rundt om på fabrikken og skal tjene som oppsamlingsplasser for forskjellig avfall. Lastebilen skal så kjøre rundt og ta med seg lastekassene etter hvert som de blir fulle. Og når avfallet er tomt, blir de satt på plass igjen. Enkelt og greit — og ikke minst praktisk.

ER NATTARBEID NEDBRYTENDE?

Følgende anonyme innlegg, som lå i «Hunsfosposten»s brevkasse, er hentet fra et magasin:

Ja, fra naturens side er nattarbeid høyst umenneskelig, er svaret som blir gitt av et tysk fysiologisk institutt som har foretatt undersøkelser. De aller fleste mennesker er innstilt på å sove om natta og arbeide om dagen. Ikke bare er det mest naturlig å sove når det er mørkt, men det er også mer ro da. Unntagelsene bekrefter som kjent bare reglene. Det er et faktum at de fleste mennesker sover meget urolig når de må sove på dagtid. De mister ofte matlysten, fordi måltidene faller på en uvant tid. Følgen er magebesværigheter dårlige nerver — kort sagt, sunnheten undergraves og arbeidsytelsen blir dårligere.

Det er selvsagt ikke mulig å unngå nattarbeid i en rekke foretagender. Hoteller, for eksempel, transportvesen, post, sykehus og en rekke andre institusjoner kan vanskelig unngå å holde det gående døgnet

rundt. Undersøkelsene gjaldt skiftsystemet i industrien. Og ved en rundspørring er det tyske institutt kommet fram til at 90 prosent av de ulykkelige som har nattarbeid så å si kontinuerlig er inderlig imot det.

Grunnene er enkle nok, de fleste anga overtretthet, dårlig humør, at de følte seg avskåret fra å delta i det alminnelige samfunnsliv og unormalt familieliv.

Undersøkelsen ble blant annet foretatt på et bomullsspinneri — og veveri, der man i en årrekke hadde arbeidet i tre skift med vekslings Fortsettes side 15.

SOM DELTAKER I GENEVE-SKOLEN

Reidun Madsen forteller om
opplevelsesrik utenlandstur
i sommer

Som nevnt i forrige nummer av Hunsfosposten deltok det kvinnelige medlem av styret for Hunsfos Arbeiderforening i år på Geneveskolens kurs. I et intervju forteller hun her om sin utenlandstur:

Reidun Madsen deltok i tiden 22/5—16/7 i et 8 ukers kurs ved Geneveskolen. Hun hadde stipendium fra Norsk Papirindustriarbeiderforbund. Fra de fire nordiske land søker flere hundre om å bli med. I år ble det tatt ut 36 elever.

— Så jeg må si jeg var heldig som fikk denne sjansen. Og nå som jeg er hjemme igjen og har fått summet meg litt etter alt det vi opplevde, kan jeg bare konstatere at det var svært utbytterikt, sier Reidun, som slett ikke skulle ha noe imot å bli med på noe liknende en annen gang.

— Hva gikk det ut på?

— Vi lærte om internasjonalt samarbeid og fikk vite atskillig om internasjonale organisasjoner. Skolen var lagt slik opp at vi fulgte ILO-konferansen. Mens vi var der, bodde vi for øvrig i Frankrike i en liten grenseby som heter Gex..

Men, for å begynne med begynnelsen så åpnet skolen på Leangkollen i Asker, der vi gjennom-

Nasjonenes hus i Geneve med Mont Blanc i bakgrunnen.

gikk en 12 dagers forskole. Halvard Lange foretok åpningen, og kjente forelesere orienterte om bl. a. de indre 6 og ytre 7 og en rekke ting i forbindelse med fellesmarkedet og frihandelsområdet. Her fikk vi også vite litt om hva ILO (som står for International Labour Organisation) er. Vi ble vist rundt i Oslo og var kommunens gjester ved en tilstelning i Rådhuset. Dette var samtlige 36 kursdeltakere med på.

Fra Oslo dro vi til København, hvor vi også var på sightseing. — Ferden videre gikk med tog til Geneve.

I Geneve var det ikke bare nordiske forelesere, men faktisk kjente navn fra en rekke land, re-

presentanter ved ILO-konferansen, hvor det møtte delegerte fra 70 medlemsland.

Her kunne vi følge plenumsforhandlingene under hele konferansen. Vi var utstyrt med spesielle adgangskort, og en norsk rektor og en dansk og en svensk lærer oversatte det som ble sagt. Allerede på Leangkollen var vi blitt delt opp i grupper som arbeidet sammen. Jeg var med i en gruppe som fikk til oppgave å sette seg inn i det arbeidet Verdens Helseorganisasjon og det internasjonale Røde Kors driver. Andre skulle sette seg inn i problemer i forbindelse med underutviklede land o. l., så oppgavene var vidt forskjellige. Når vi ikke fulgte forhandlingene i plenum, så vi hvordan underkomitéene arbeidet. Vi besøkte bl. a. WHO og ble satt inn i hvordan arbeidet drives i de forskjellige organisasjoner.

Men det var selvsagt også fritid i blant, og de ledige stunder benyttet vi til å se oss om. Det ble arrangert week-end-turer, således besøkte vi Chamonix. Fra Geneve dro vi på busstur til Paris, og vi var også innom Strassbourg, hvor vi fikk anledning til å høre på Europarådets forhandlinger. — I Rheims var vi inne i bygningen der kapitulasjonsavtalen ble underskrevet i 1945. Da vi var i Paris, bodde vi på et gammelt slott som heter La Breviere. Det er nå i svensk besittelse og brukes til kursvirk-

Reidun Madsen fotografert i 4000 m høyde i Chamonix — Mont Blanc i Frankrike. Luften var så tynn at det var vondt å puste.

Fortsatt fra side 2.

«	«	49	Otto Heiseldal
«	«	65	Birger Olsen
«	«	69	Jakob Tønnesen
«	«	79	Martin Hansen
«	«	117	Nils Lundevold
«	«	133	Ingemann Lund
«	«	196	Gunnuf Gunnufsen
«	«	278	Anders Lundevold
«	«	299	Kristoffer Larsen
«	«	354	Bjarne Nordhagen
«	«	357	Albert Askedal
«	«	368	Georg Grundetjern
«	«	387	Einar Birkeland
«	«	450	Bernhard Olsen
«	«	467	Olav G. Neset
«	«	709	Gotfred Neset
«	«	711	Anders A. Støa
«	«	713	Karl Gundersen
«	«	725	Josefine Homme
«	«	527	Stener Stenersen
«	«	529	Arne Almedal

Følgende fikk forbundets diplom for sammenhengende 20 års tillitsverv i foreningen:

**Trygve Larsen,
Peder Bergkvist.**

somhet. Det ligger i Boulogne-skogen 6 miles vei utenfor Paris. Vi besøkte både UNESCO og NATO og var innom hovedkvarteret SHAPE i løpet av de 3 dagene vi holdt til i Paris. Og naturligvis så vi også Versailles og en rekke av de andre kjente attraksjoner verdensbyen har å by på. Ikke minst var det morsomt å få oppleve feiringen av den franske nasjonaldag 14. juli der nede. Mens vi var i Paris foreleste for øvrig Giske Andersson som vi ofte hører i radio, for oss.

Her står Reidun Madsen ved den ukjente soldats grav under Triumfbuen i Paris.

Industrivernet på Hunsfos med i realistisk øvelse

„TOGULYKKE“ PÅ VIKELAND STASJON GA DELTAKERNE NYTTIGE ERFARINGER

Industrivernet på Hunsfos var nylig i aksjon ved en effektiv og interessant demonstrasjon Norges Statsbaner på kort varsel fikk i stand på Vikeland jernbanestasjon. Det skjedde mandag 12. september, da det ble arrangert togulykke, hvorunder et godstog med en SO₂-vogn kolliderte med ett persontog. Jernbanen foretok stor utrykning med sanitetsvogn, bedriftslege, bedriftssøster og hjelpemannskaper. — Samtidig ble mannskaper fra Falconbridge mobilisert og Røde Kors Hjelpekorps var også med på øvelsen. Surstoffapparater og gassmasker ble tatt i bruk og forbindinger foretatt.

Øvelsen samlet etter hvert mange mennesker, så det tilkalte politi fikk

også sin del av oppgaven å løse. Det hele var realistisk og dramatisk og ga tydelig bevis på at man er parat om en ulykke virkelig skulle inntreffe.

Alarmen gikk kl. 17.20, og øvelsen ble avblåst kl. 20.45. — Hunsfos Fabrikkers bedriftsvern var først på pletten. Det tok ca. 20 minutter å få samlet sammen mannskap og redskap til utrykning. Falconbridge og hjelpemannskapene fra Kristiansand kom til stede kl. 18.00. Da Hunsfos' industrivern nådde fram til Vikeland stasjon, var det en voldsom gassutvikling på jernbaneområdet som straks ble rømt av folk. Det første en måtte gjøre, var å ta seg av 20 skadede i persontoget. Det dreidde seg om skade både som følge av kollisjonen og gassforgiftning.

Gassvernet

og brannvernet hadde åndedrettsbeskyttelsesapparater. Man fikk lagt ut brannslanger og overrislet skadestedet med vann. Gassen lar seg nemlig absorbere av vannet. Da den verste gassen var slått ned, kunne sanitetsfolkene komme til. De skadede ble brakt utenfor gass-sonen. Mannskapene på Hunsfos var kommet godt i gang med redningsarbeidet, da jernbanens rullende sykehus og Falconbridges spesielle utrykningslag for gass innfant seg. Folkene fra Falconbridge hadde gummidrakter som gjør at de kan bevege seg uhindret i en hvilken som helst konsentrasjon av gass.

Alle som deltok

fra Hunsfos gjorde flott arbeid, ikke minst saniteten som straks satte i gang førstehjelp og surstoffbehandling, sier lederen for bedriftens industrivern, Y. Hjelm Johansen.

Øvelsen

kom i stand fordi jernbanen gjerne ønsket å bringe på det rene om Hunsfos Fabrikker og Falconbridge vil være i stand til å mestre situa-

Fortsettes side 16.

†

Dødsfall

Kontorsjef A. N. Olsen døde 16. august i år. Han var født 24. sept. 1875 og ble således nesten 85 år gammel. Olsen begynte ved Hunsfos 1. mars 1899 og sluttet 31. oktober 1936. I 1939 ble han hedret med Norges Vel's medalje. Da han trakk seg tilbake som pensjonist, slo han seg til på Snig i Sør-Audnedal. — Olsen var en staskar av den gamle skole, godt likt av dem som arbeidet sammen med ham. Han var i sin tid «pott og panne» for hele fabrikkens, særlig i de årene da hovedkontoret ennå holdt til i Oslo. Fred med hans minne.

*

Gustav Teodor Beurling avgikk ved døden 18. juli, 69 år gammel. Han ble begravet fra Vennesla kirke torsdag 21. juli under stor deltakelse. Gustav Beurling fikk således bare nyte sitt otium som pensjonist i ett års tid, da han sluttet ved Hunsfos 30. juni i fjor. Han hadde da vært så lang tid i bedriftens tjeneste at han innehadde både Kongens fortjenstmedalje og Norges Vel's medalje, utmerkelse som han fikk henholdsvis i 1955 og 1947.

Vi lyser fred over hans minne.

*

Venneslas eldste mann, Ole Lindtveit, døde 17. august vel 92 år gammel. Ole Lindtveit var født 30. mars 1868. Han kom til Vennesla fra Vegårshei i yngre dager. En tid var han til sjøs, senere arbeidet han ved Vigeland Brug og til Hunsfos Fabrikker kom han den 2. mai 1920. Her var han mest på sagbruket, men også en tid i papirfabrikken. Han ble pensjonert 30. mai 1936.

Begravelsen fant sted mandag 22. august. Det ble bl. a. lagt på krans fra Hunsfos Arbeiderforening.

*

Pensjonist Hans Johannessen døde 11. juli i år. Han var født 12. juli 1872 og det manglet således bare en dag på at han ble 88 år. — Johannessen begynte på Hunsfos 15. juli 1887 og ble pensjonert 30. sept. 1937 etter over 50 års tjeneste på sagbruket. Han innehadde Kongens fortjenstmedalje.

TAM EKORNUNGE I GRASLIA

Liten ekorn satt — ikke på en gren så glad — som det heter i sangen, men på en tobakkeseske, og pattet på en liten tåteflaske.

Ekorn-ungen «Petter» ramlet en dag ned på verandaen hos Thorleif Falander i Graslja, der søster Martha på Hunsfos bor. Den var

bare få dager gammel, da den ble funnet. Astrid Falander tok den inn, men ekornungen sturte et døgn eller to, før den begynte å spise. Det ble kjøpt inn en dukkeflaske med smokk på, og den lærte den seg til å drikke av. «Petter» ble etter hvert fæl til å ødelegge og nokså brysom å ha i hus. Den spiste av tapeten og ledninger, men det var også mye moro med den og stor stas for ungene. «Petter» som den snart ble døpt, likte selvsagt nøttekjerener og gjemte dem rundt forbi. Den lå i en sko-eske og trakk en ull-lue den fikk, over seg, så den hadde det varmt og godt. Siden krabbet den opp på gardinstangen. «Petter» var glad i all slags søtt, og likte drops særlig godt. Den ble så tam at den lydde navnet sitt. Men en dag valgte den friheten igjen og stakk avgårde. Det ble lagt ut mat som den kom på besøk og hentet. Men nå er den forsvunnet for godt, later det til. «Petter» hadde to søsken under taksteinene, og de fikk også mat av oss, forteller søster Martha Ulltveit som har overlatt «Hunsfosposten» ovenstående foto av den nydelige lille ekornungen.

Gunnar G. Grundetjern døde 23. september. Han var født 7. juli 1899 og ble således vel 61 år gammel. Grundetjern begynte på Hunsfos 25. februar 1916. De første 40 år arbeidet han i Transportgjengen med lasting og lossing, men han måtte på grunn av sykdom få annet arbeid og var portvakt i ca. 2 år, og senere renhold og ettersyn i verkstedet. Fra 1957 var han mye sykemeldt, og det siste ¼ år var han ikke i arbeid. Grundetjern var en flink og påpasselig mann i sitt arbeid. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952. Han ble begravd fra Vennesla kirke onsdag 28. september.

*

Morten Lind jr. som var medlem av representantskapet i Hunsfos Fabrikker fra 30. mars 1955 etter å ha vært varamann fra 17. mars 1948, døde den 13. september i år.

Som ledd i forskjonningsbestrebelsene er det i høst lagt gressplen i bakken vis a vis kontorbygningen. Arbeidet ble utført av planteskoleier Arne Bragdø som her er avbildet i ferd med steinsetting, så ikke flomvannet nedetter heia skal sope med seg og vaske vekk all jord og beplantning.

Nybygg og rasjonalisering i Papirfabrikken

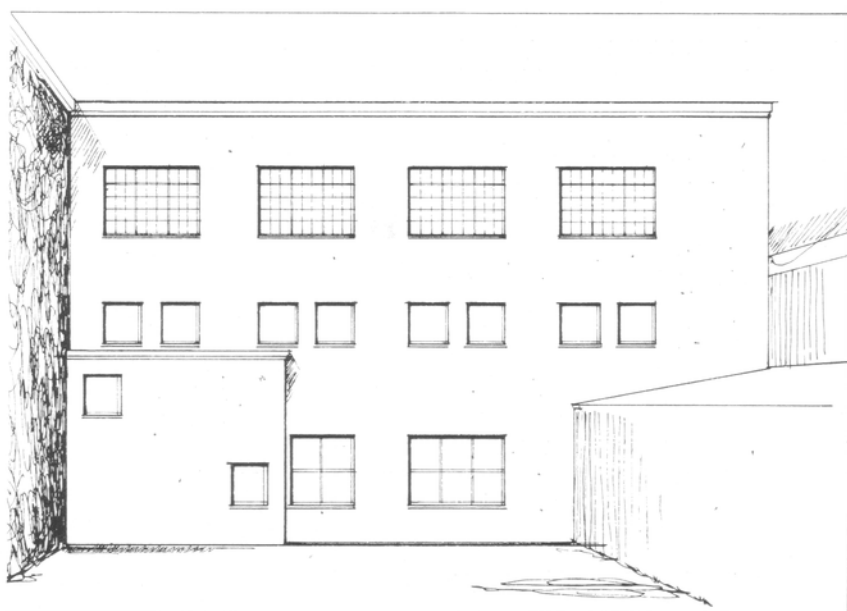
PM 1 og 2's fremtid er en meget diskutert sak av flere grunner. En av disse er at det ikke er noen urimelig tanke at en eller begge papirmaskiner vil bli forlenget. Det er nærmest en plikt å sikre seg denne mulighet ved å la maskinsalen nå helt fram til jernbanen. Dette lar seg realisere den dag da sortersalen skal utvides helt fram til PM 3's maskinsal. Vi er nemlig i den heldige stilling at PM 1 og 2's maskinsalhimling stemmer tilfredsstillende overens med høyden på det nye sortersalgulv. Dette medfører at neste byggetrinn som skal føre den nye sortersal fram til bygning for PM 3 og 4, må bygges uten den mellometasje som eksisterer i dag. Å gjennomføre dette byggetrinn, med f. eks. kalendere og skjæremaskin stående på samme sted, ville blitt meget vanskelig.

VI VALGTE DERFOR

å rasjonalisere forholdene i rullemaskinsalen for PM 1 og 2 med de omkringliggende gulvflater. Denne løsning som vi er kommet fram til, gir oss god flyt i de forskjellige arbeidsoperasjoner, samt de nødvendige buffere for ikke omrullede tamburer, ruller til skjæremaskinen og ferdig skårne ark. Når vi taler om god flyt i arbeidsoperasjonene, gjaldt det her bl. a. å oppnå en hensiktsmessig vei for rullene til den nye transportør som fører ut i pakkeriet, samt for arkproduksjonen som skal leveres til salen via heisen for PM 5 og 6. Dertil kommer at den lavloftede kjelleretasje under kalenderbygget for PM 5, kan utnyttes som bufferlager for ferdig-skårne ark.

Et grinende dødningehode — til skrekk og advarsel. En bør helst ta seg dette merket ad notam, så man ikke risikerer noe.

DENNE RASJONALISERING

som er nevnt ovenfor ville det sikkert ha vært hensiktsmessig å vente med til den nye sortersalen kunne ha vært ferdig utvidet fram til PM 3—4. Imidlertid er dette byggetrinn en millionaffære som ikke er så presserende tatt i betraktning den utvidelse sortersalen får i forbindelse med det nye lageret.

Kalenderne for PM 1 og 2 kunne imidlertid ikke vente. Det er nemlig i første rekke disse som har fremtvunget det her omtalte rasjonaliserings- og byggeprogram.

KRAVET TIL MAGASINPAPIR

har i de siste 4—5 år steget så sterkt at vi simpelthen er nødt til å utbedre i ganske sterk grad for å holde tritt med konkurrentenes evne til å oppfylle de økede krav til magasinpapiret. Flaskehalsen hos oss viste seg ganske snart å bli kalenderne. Disse er levert i 1936, men dessverre bare med et trykk på 125 kg pr. løpende cm, mens de moderne kalendere arbeider med et trykk på 300—400 kg pr. løpende cm. Vi ble derfor tvunget til å anskaffe tilsvarende sterke stativer, plassert på solide fundamenter, samt utbedre enkeltdeler, såvel styrkemessig som driftsmessig, tilsvarende dette høyere arbeidstrykk. Detaljer skal jeg ikke innlate meg på å komme inn på her. I forbindelse med disse utbedringer var vi så heldige å kunne

utnytte det meste av den forrige kalender for PM 5.

SER MAN PÅ

figur 1, er dette utsikt over det nye bygg, sett fra det gamle fyrhus. Vi har her PM 5's kalenderbygg på venstre hånd, og driftssiden på PM 2 på høyre hånd. Betrakter man vinduene, fortøner disse seg noe underlig, men grunnen er den at bygningen tjener flere formål. Kalenderne krever nemlig en takhøyde tilsvarende underkant nye sortersalgulv. I og med dette faktum lå det så naturlig til rette å utnytte tomtearealet i full høyde. Derved oppnådde vi ikke bare en hensiktsmessig plass for kalenderne og skjæremaskinen, men også tekniske kontorer i en mellometasje på to sider av kalenderne, samt alle nødvendige sosiale rom og noen kontorer pluss avdeling for prøveleggersker. Det siste da på toppen av bygningen i gulvplan med den nye sortersal. — Fig. 2 illustrerer sistnevnte.

GÅR MAN SÅ TILBAKE

til fig. 1, så er altså skjæremaskin for PM 1 og 2 plassert umiddelbart innenfor vinduene i 1. etasje. Vindusrekken i mellometasjen blir kontorer for papirmestrene, ingeniør Angsund og hans assistent ingeniør Lindjord, mens den øverste vindusrekken tilsvarende de som er vist mot nord på fig. 2. De to usymmetriske vinduer i venstre hjørne i 1. etasje,

LØST OG FAST fra Hunsfos

Dr. ing. Haakon Styris Studiefond.

I følge fondets statutter skal den disponible årlige renteavkastning anvendes til utdeling blant unge, dyktige fagarbeidere som ønsker videre spesialutdannelse, men som ikke har anledning til selv å bekoste videre studier eller reiser.

Søknader om bidrag vedlagt attester stiles til fondets styre og sendes Den Polytekniske Forening, Rosenkrantzgt. 7, Oslo, innen utgangen av oktober måned d. å.

Ingeniør Hans Fleischer begynte ved fabrikkens 1. juli i år. Han er ansatt som kjemiingeniør i Papirfabrikken.

Fleischer hører egentlig hjemme i Hønefoss. Han er 26 år og tok diplomene ved Norges Tekniske Høgskole i Trondheim høsten 1959. Før han kom til Hunsfos var han en tid assistent for professor Giertz.

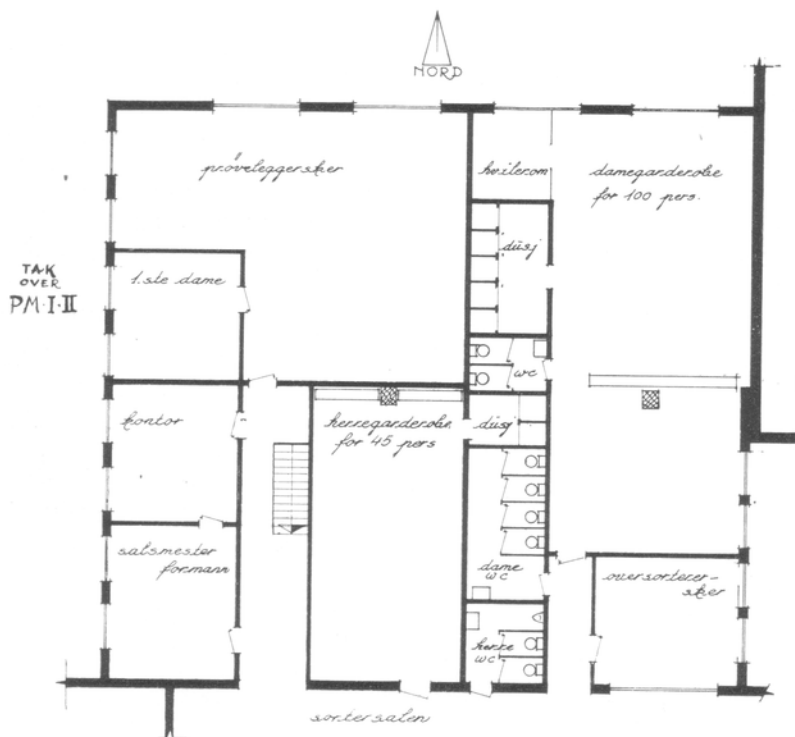
ER NATTARBEID —

Fortsatt fra side 10.

hver 14. dag. De fleste av arbeiderne var på skiftarbeid, og 39 av dem hadde varig nattarbeid. Samtlige ble undersøkt av en lege, som slo fast at 75 prosent av dem hadde mageforstyrrelser. Ved en annen tekstilbedrift med to skift inntil klokka 22, men som på grunn av store ordres måtte holde på til kl. 2 om natta, var resultatet av undersøkelsen omtrent den samme. Liknende resultater kom man til ved en metallfabrikk.

Ved en annen undersøkelse, som omfattet 184,000 av Vest-Tysklands skiftarbeidere, ble det slått fast at magelidelsene blant dem var 8 ganger høyere enn hos dagarbeidere.

Det er altså med god grunn det arbeidsfysiologiske instituttet tar avstand fra nattarbeid. Når det gjelder varig nattarbeid, bør det under enhver omstendighet gjennomføres en bedre utveksling mellom arbeiderne. Instituttet understreker til slutt, at ikke bare virker nattarbeidet ødeleggende på de som utøver det. Det vil i det lange løp forringe kvaliteten av arbeidet og ødelegge atmosfæren i vedkommende bedrift. En selvfølge må det være, at det i de lokalene som nattarbeidet utføres i, må være en riktig belysning. — Nattarbeidet tar i seg selv hardt på øynene, men om det i tillegg er dårlig eller gal belysning, vil synet fort ta skade. Ventilasjon og oppvarming av lokalene må også nøye tilpasses, når det galt skal være, hevder instituttet.

er vinduer i en påbygget trappeforbindelse som fører fra den lille skjæremaskin for PM 6 og ned til salen for skjæremaskin PM 1 og 2, og de samme maskiners kalandere.

Som det framgår av dette, har vi i denne bygning ikke bare oppnådd en rasjonell driftsmessig løsning for papir fra PM 1 og 2, men har også oppnådd å sentralisere papirfabrikens administrasjon, d.v.s. at samtlige tre papirmestere, salsmester og prøveleggersker pluss ingeniørene Angsund og Linjord er plassert under samme tak.

SIST,

men absolutt ikke minst, har vi oppnådd en sentral plass for sosial avdeling som ikke forstyrrer når vi skal legge opp rasjonell flyt i de forskjellige arbeidsoperasjoner i forbindelse med sortersalen.

Det er temmelig mange forhold som ligger til grunn for ovenfor skisserte løsning. Alle disse kan vanskelig tas med i en kort redegjørelse som dette, men jeg håper likevel at Hunsfospostens lesere har fått et tilfredsstillende situasjonsbilde.

Hunsfos, den 22. sept. 1960.

H. K.

Forslagsvirksomheten

Komiteén for bedømmelse av innkomne forslag har den 22. september gjennomgått de forslag som er kommet inn.

Følgende forslag er premiert:

Arb.nr. 299. Arnold Beurling: Forslag for en vribar vinkelskive for bruk såvel på høvel som på boremaskin.

Arb.nr. 299. Arnold Beurling: Forslag til vannavtager på øvre gusk på PM 3.

Hunsfos, 22. september 1960.

Rolv Lindseth.

Fortsatt fra side 12.

sjonen, om en ulykke skulle hende med en SO₂-tankvogn. Denne gassen fraktes jo på jernbanevogner fra Falconbridge som produserer den, og til Hunsfos som forbruker den. Begge disse bedriftene må derfor ha nødvendig hjelpeutstyr til disposisjon, om noe galt skjer. Øvelsen var lagt opp med det for øye at en skulle forsøke å finne svake punkter, og enkelte slike viste det seg å være, bl. a. varslingssystemet.

Nå, hvor er så frk. Nilsen?

- SMÅ SMIL -

— Og så var det henne som ved den store stabelavløpning skulle gi skipet navn. Alt var lagt til rette på beste måte, det vil si etter skikk og bruk ved den slags anledninger.

Hun sto allerede med champagneflasken i hånden og skulle nettopp til å kaste, da hun — i siste øye-

blikk og med tvil i sine vakre blå øyne — vender seg til verftets sjef og sier:

— Ah, herr direktør, jeg må vite hvor hardt jeg skal treffe for å få skipet til å løpe i vannet!

*

To paraplyer var ute og spaserte. Da møtte de en spaserstokk.

— Hva er det for en? sa den ene paraplyen.

— Det må visst være det de kaller nudist, sa den andre.

*

— Hva sier Deres kone når De kommer så sent hjem?

— Jeg er ikke gift.

— Hvorfor går De da ikke hjem før?

Bruk av kjetting - og kjetting-lenger

Husk det gamle ordspråk: «En kjetting er ikke sterkere enn dens svakeste løkke». Husk også at enkelte ganger svekkes alle løkkene ved overbelastning.

Bruk bare kjetting som du vet vil holde, og husk følgende:

1. Alle kjettinglenger skal være stemplet med største tillatte arbeidsbelastning.
2. Overbelast ikke kjettinger. Velg den kjetting som etter stemplet passer for lasten.
3. Unngå å hive med rykk.
4. Bruk mellomlegg (smerting) over skarpe hjørner.
5. Pass på at det ikke er kink. Unngå kryssing eller vridning.
6. Bruk ikke knop ved korting av kjetting.
7. Kjetting som viser 20 % slitasje, må ikke brukes. Hvis kjettingen ved undersøkelse viser feil, dårlig sveising, brist eller andre defekter, legg den til side og merk den med: «Må ikke brukes.»
8. Bruk ikke kjetting som er strukket ved overbelastning eller på annen måte deformert.

Fabrikkens industrivern

har nå besluttet å legge om varslingssystemet for hjelpemannskapene. Når brann sirenen går på fabrikken, skal det ikke gjelde kun brannmannskapene, men hele industrivernet (sanitetsgruppen, brannvern, gassvern, politi, rydnings- og sambandsgrupper).

Signalet vårt er ett kort og ett langt stot, forteller Hjelm Johansen, som forøvrig er av den oppfatning at øvelsen som nylig ble holdt, absolutt svarte til forventningene.

Etter at den realistiske øvelsen var over, orienterte en gass-ekspert fra Falconbridge om gassens faremomenter og om hva slags utstyr som trengs for å bekjempe den. En førstehjelpleder fra Kristiansand fortalte om førstehjelpsbehandling av gass-skadede og andre og ga mange nyttige opplysninger som de tilstedeværende nok hadde utbytte av å høre om.

